

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

I. Conuentus Lutheran. Misenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

- I. *Conuentus Lutheran. Misena.*
- II. *Consultatio de libro Augustano inter Elect.
Sax. Mauri. Ord. & Theolog.*
- III. *Alius Pegauia conuentus, & collatio Cathol.
& Protest. de relig.*
- IV. *Conuentus Torgæ & Cella habiti ob librum
Augustanum.*

IGITUR Mauritius cum scriptam à Melanchthone consultationem accepisset, de qua suprâ diximus, continuò Misenam delegatos Ordinum conuenire iussit, de libro Interim, deque responso Cæsari dando cum illis deliberaturus. Cæterùm non omnes promiscuè, sed præcipuos tantum ex Ordinum Senatu censuit in consilium adhibendos; vt paucorum expeditior esset deliberatio, ne Cæsaris expectationem eludere longiore morâ videretur. Quia verò de doctrina religionis, deq; ritibus ecclesiasticis consultandum erat, Theologos quoque primi nominis ad eundem cōuentum euocare placuit: Nec enim dubitauit, quin ad horum iudicium omnis hæc esset consultatio referenda. Venerunt igitur per litteras acciti Georgius princeps Anhaltinus, Magdeburgensis præpositus, Melanchthon, Cruciger, Maior, VVittenbergenses; tum Pffeffingerus Superiorum antistes, & pastor Lipsiensis, Ioannes Forsterus, concionator Ecclesiæ Cathedralis

I.
Conuentus
Theologorum
Misena.

*Acta Syno.
Luth. n. 4.
& seq.
Camer. in
Vita Mel. p.
293.*

Theologorum
Lutheranorum
antistes
resignati.

ANNO
1548.

Varius de
hoc con-
uentu ru-
mor.

Mauritius
sermonem
inchoat.

Reperita-
cta Con-
uentus Cæ-
sarei.

Merseburgensis, & Daniel Greferus Superintendens Dresdensis: Qui separatim à politicis senatum quendam ecclesiasticum in his actionibus constituerunt. Ceterum, quia varius de hoc conuentu rumor spargebatur per zelotas quosdam Flacianos, quasi papatus, ut loquuntur isti, mandatu Cæsaris restituendus esset; multi istuc conuolarunt explorandi gratia, quid rerum ageretur: quorum tantus erat numerus, ut ijs recipiendis diuerforia vix sufficerent.

Cum delecti conuenissent, Mauritius secundo die Iulij facit actionis initium. Principio reuocat illis in memoriam, quæ pridem in causa religionis cum illis egerit; tum quid promiserit in eo negotio Cæsar, quem hoc curaturum ait, ut iuxta Comitiorum decreta controuersia religionis omnes per generale Concilium legitimè decendantur. Quia verò tardior sit concilij progressus, Cæsarem Ordinibus proposuisse consultationem quandam vel Ordinationem iuxta quam interim constituenda sit in Protestantium ditionibus religio, diuinusque cultus peragendus, dum per Concilium omnia definiantur. Hanc Ordinationem quia cæteri Electores & principes Augustanæ Confessionis propemodum omnes receperint, Cæsare hoc multis egisse secum, & vrgenter quidem, ut eandem & ipse cum suis amplecteretur. Cum verò se diceret propter datam subditis fidem simpliciter assentiri non posse, post diuturnam actionem

nem mandatum sibi fuisse tandem à Cæsare, ANNO
 vt hac de re cum subditis diligenter ageret, 1548.
 vnaque cum ipsis in recipienda hac ordina-
 tione publica, reliquorum Ordinum instar
 obedientiam præstare non recusaret. Hunc
 igitur in finem eos esse conuocatos, qui præ-
 cipui sint & seniores in Ordinum senatu, vt
 diligenter euoluant Ordinationem hanc, &
 quid super ea Cæsari respōdendum sit, com-
 municatis inter se consilijs definiant: Qua in
 re ad eum modum agant, vt se concordia,
 pacis ac publicæ tranquillitatis amantes re-
 ipsa declarent.

Causa cō-
 uentus in-
 dicti.

Hæc vbi de scripto recitata sunt, liber
 Augustanus vnà propositus fuit; quem dele-
 cti statim communibus suffragijs Synedrio
 Theologorum offerendum censuerunt; vt hi
 scilicet, quid in eo probandum sit, quid im-
 probandum, scripto declararent: Quod &
 factum est continuò; verum ita, vt operas in-
 ter se diuiderent, & cuiilibet designarentur
 certa quædam capita de quibus censurâ scri-
 beret. Melanchthon dogmata sumpsit exa-
 minanda, quæ maioris sunt momenti; puta
 caput de Iustificatione, de bonis operibus, a-
 liaque id genus, in quibus iam decretum ha-
 bebant ab Augustana Confessione non dis-
 cedendum. Alij alias libri partes examina-
 runt: Cumque singuli sua conferrent in me-
 dium, ex varijs lacinijs confarcinatum est
 scriptū paulo prolixius illo, quod mēse pro-
 ximo per Melanchthonem nomine V Vittē-

II.
 Librum
 Augustanū
 proponit.

Singulæ e-
 ius partes
 à singulis
 examinan-
 tur.